

Doctrinile lui Carpocrate

Această relatare a „Doctrinelor lui Carpocrate” a fost scrisă în jurul
anului 180 d.Hr. de către
Ireneu, episcop de Lyon

Rearanjarea propozițiilor de către Sibila din Metacan,
Marcellina a II-a

Relatarea ostilă a lui Irineu despre carpocrați este cea mai veche și
mai vie. Polemicile ulterioare împotriva lor din secolele următoare
au fost puțin mai mult decât copii ale acesteia. Marcellina însăși
(care a câștigat notorietate la Roma între 150-165 d.Hr.) s-ar putea să
fi fost încă în viață când a fost scrisă această polemică. Scrierile lui
Irineu sunt prezentate cu puține modificări, dar rearanjate de
Marcellina a II-a pentru coerență și accent.

Despre Marcellina Prima

1:1 [Unii Carpocrațieni] folosesc semne exterioare, marcând ucenicii lor în interiorul lobului urechii drepte. Din rândul [lor] s-a ridicat și Marcellina, care a venit la Roma sub [episcopatul lui] Anicet (c. 157 până în 168), și, ținând aceste doctrine ale lui Carpocrate, ea a nimicit mulțimi.

1:2 [Carpocrațienii lui Marcellina (uneori numiți Marcellini)] se numesc pe ei înșiși Gnostici.

1:3 [Gnosticii ei] posedă de asemenea chipuri, unele dintre ele pictate, iar altele formate din diferite feluri de materiale; în timp ce susțin că o asemănare a lui Cristos a fost făcută de Pilat în acel timp când Iisus a trăit printre ei.

1:4 [Gnosticii lui Marcellina] încoronează aceste chipuri, și le așează alături de chipurile filozofilor lumii, adică alături de chipurile lui Pitagora, și Platon, și Aristotel, și ceilalți.

Despre Demiurg

1:5 Lumea simțurilor a fost făcută de puterile fabricatoare, sau Constructori, cu mult inferioare puterii inefabile a Tatălui necunoscut și nenăscut.

1:6 Ei declară de asemenea că „acuzatorul” este unul dintre acei îngeri care sunt în lume, pe care îl numesc Satan, susținând că a fost format în acest scop, ca să conducă acele suflete care au pierit din lume către Supremul Judecător. Îl descriu pe el (Satan) ca fiind și conducătorul printre făuritorii lumii, și susțin că el predă astfel de suflete [precum cele menționate] unui alt înger, un temnicher care îi slujește, ca să le închidă în alte trupuri;

Despre Metempsihoză

1:7 căci declară că trupul este „temnița”.

1:8 Ei afirmă că din această pricină Isus a spus următoarea pildă:—
„Cât timp ești cu potrivnicul tău pe cale, dă toată silința, ca să fii izbăvit de la el, ca nu cumva să te predea judecătorului, și judecătorul să te dea în mâinile slujitorului, și acesta să te arunce în temnița. Adevărat îți spun, nu vei ieși de acolo până nu vei plăti și ultimul bănuț.”

1:9 Ei consideră necesar, prin urmare, ca prin mijlocirea transmigrării din trup în trup, sufletele să aibă experiența oricărui fel de viață precum și a oricărui fel de faptă.

Despre Cristologie

1:10 Ei susțin de asemenea că Isus era fiul lui Iosif, și era întocmai ca ceilalți oameni,

1:11 Din această pricină, o putere s-a coborât asupra lui de la Tatăl, pentru ca prin ea să poată scăpa de creatorii lumii; și ei spun că aceasta, după ce a trecut prin toți și a rămas în toate punctele liberă, s-a înălțat din nou la el și la puterile care în același fel au îmbrățișat lucruri asemănătoare cu ea însăși.

1:12 Ei declară în plus că sufletul lui Iisus, deși educat în practicile iudeilor, le-a privit cu dispreț,

1:13 Prin urmare, sufletul care este asemenea celui al lui Hristos poate disprețui acei stăpânitori care au fost creatorii lumii și, în același fel, primește puterea pentru a îndeplini aceleași rezultate.

1:14 Această idee i-a ridicat la o asemenea culme a mândriei, încât unii dintre ei se declară asemenea lui Iisus; în timp ce alții, și mai puternici, susțin că sunt superiori ucenicilor săi, cum ar fi Petru și Pavel, și restul apostolilor, pe care îi consideră că nu sunt în niciun fel inferiori lui Iisus.

1:15 Pentru că sufletele lor, coborând din aceeași sferă ca al său, și prin urmare disprețuind în același fel creatorii lumii, sunt considerate vrednice de aceeași putere, și din nou pleacă în același loc. Dar dacă cineva va fi disprețuit lucrurile din această lume mai mult decât a făcut-o el, se dovedește astfel superior lui.

Despre Soteriologie

1:16 Abia pot să cred că toate lucrurile neevlavioase, nelegiuite și interzise despre care citim în cărțile lor se întâmplă cu adevărat printre ei.

1:17 Și în cărțile lor citim astfel, aceasta fiind propria lor explicație [a convingerilor lor],

1:18 'Suntem mântuiți, într-adevăr, prin credință și dragoste; dar toate celelalte lucruri, fiind prin natura lor indiferente, sunt socotite de părerile oamenilor—unele bune și altele rele, neexistând nimic cu adevărat rău prin natură.'

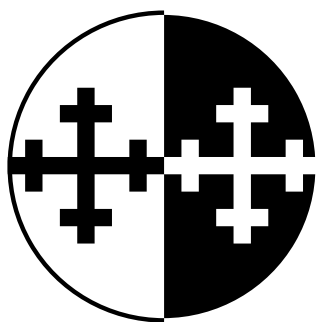
1:19 Atât de dezlănțuită este nebunia lor, încât declară că au în puterea lor toate lucrurile care sunt nereligioase și neevlavioase, și sunt în libertate să le practice; căci susțin că lucrurile sunt rele sau bune, pur și simplu în virtutea părerii omenești.

Despre Magic

1:20 Practică de asemenea arte magice și incantații; filtre, deasemenea, și poțiuni de dragoste; și au recurs la spirite familiare, demoni trimiși în vise, și alte urâciuni, declarând că posedă puterea de a stăpâni, chiar acum, asupra domnitorilor și făuritorilor acestei lumi; și nu numai asupra lor, ci și asupra tuturor lucrurilor care sunt în ea.

1:21 Acești oameni, ca și păgânii, au fost trimiși de Satan să batjocorească numele Bisericii—astfel încât cei din afară, auzind învățăturile lor și presupunând că toți creștinii sunt la fel, s-ar întoarce de la adevăr; sau văzând purtarea lor, ne-ar condamna pe toți.

1:22 Nu avem nimic „în comun” cu ei: nici doctrină, nici moravuri, nici felul de viață.

© 2026 The Carpocratian Church of Commonality and Equality, Inc.

This work is openly licensed via CC BY-NC-SA

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>